

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: دیلوم انجنیر نسرین معروفی

۱۳ اپریل ۲۰۱۸

پانزده سال قبل سرنگونی صدام حسین

پانزده سال قبل به تاریخ ۹ اپریل ۲۰۰۳ تقریباً سه هفته بعد از این که امپریالیسم امریکا به عراق تجاوز نمود، در حقیقت صدام حسین رئیس کشور عراق نه استعفاء و عقب نشینی کرد بود و نه هم از جانب کدام کمیسیونی که مشروعیت قانونی داشته بوده باشد، از وظیفه اش خلع گردیده بود. فقط روزی بود که صدام در شمال بغداد پایتخت عراق برای آخرین مرتبه قبل از این که به اصطلاح پنهان شود در مظهر عام و در مقابل جمعیت انبوه از مردم عراق صحبت نمود، نه ماه بعد وی توسط نیروی های نظامی امریکا اسیر گرفته شد و به تاریخ پنجم نومبر ۲۰۰۶ در یک پروسه قضائی مسخره و بدون موجودیت یک حکومت قانونی در عراق مجرم شناخته شده و محکوم به اعدام گردید و همین بود که به تاریخ ۳۰ دسمبر همان سال اعدام گردید.

آنچه که به تاریخ ۹ اپریل ۲۰۰۳ یعنی حدود سه هفته بعد از شروع تجاوز نظامی امپریالیسم امریکا و بریتانیا در عراق صورت گرفت، فقط تخریب و سرنگونی مجسمه با عظمت صدام حسین بود که در میدان مرکزی شهر بغداد قرار داشت. سرنگونی مجسمه صدام توسط نیرو های نظامی امپریالیسم امریکا و همدستان خیانتکار وی طوری صحنه آرائی

شده بود که می باید خشم و عصبانیت خود جوش خلق عراق را وانمود می ساخت، درحالی که در آن محل کمتر از صد تن عراقی جمع شده بودند و آن را تماشا می کردند. نیروهای امپریالیسم به حیث هنر پیشه اصلی صحنه در مقابل کمره های تلویزیون های بین المللی فردی به نام "قدیم ال جباری" را به نمایش قرار داده بودند. نامبرده چکشی که برایش پیشنهاد شده بود در دست داشت و شروع کرد به کوبیدن ستونی که مجسمه بالای آن قرار داشت. مگر به نسبت این که کار تخریب آن بسیار آهسته پیش می رفت، کارگردان صحنه که البته نیروی های نظامی امریکا بودند، تصمیم گرفتند تا مجسمه توسط زرهپوش و دیگر وسایل ثقیل از اساس تخریب شود.

رسانه های خود فروخته و بی وجدان غربی در آن زمان متواتر از پایکوبی و مسرت خلق عراق گزارش می دادند. مگر چندین سال بعد از وقوع حادثه اکثر رسانه های غربی بدون این که از خود انتقاد کرده باشند با همان بی وجدانی، واقعیت ها را آن طوری که در آن زمان به وقوع پیوسته بود، گزارش دادند.

طبق گزارش رسانه ها، "ال جباری" در ماه جولای سال ۲۰۱۶ با ژورنالیستهای بی بی سی مصاحبه نموده و به طور واضح از خود انتقاد کرده و گفته بود: "من از رولی را که در آن صحنه بازی نموده بودم، در ذهن خود احساس رنج و غم و شرم می کنم. وی افزود: **امروز در کشور عراق در عوض یک دیکتاتور هزار دیکتاتور دیگر داخل شده است.** اگر زمان صدام را با اوضاع فعلی عراق مقایسه کنیم در آن زمان زندگانی به مراتب عادی و معمولی و صلح آمیز بوده است. آرزو دارم که مجسمه صدام را دوباره در جایش قرار بدهم."

طوری که می دانیم جنگ خونین و وحشیانه امپریالیستها در عراق، صد ها هزار انسان را تا به امروز به خاک و خون کشیده است. آنها قادر نیستند که به زندگانی عادی برگردند. البته انسانهایی که توانسته اند تا ماهیت دولتهای امپریالیستی را درک کنند، این را خوب می دانند تا زمانی که امپریالیستها به اهداف شان نرسند از خونریزی و ویرانگری دست بردار نیستند و تجاوزات و جنکهای امپریالیستی با تباهی و نابودی همانطور ادامه خواهد داشت.

طوری که می دانیم، قبل از آن که امپریالیسم امریکا با تجاوز سیاسی و نظامی کشور عراق را در یک جنگی که آخرش غیر قابل تشخیص است، دچار بسازد، در خزان سال ۲۰۰۱ با ستراتیژی استعماری، مخرب و ویرانگر خود با ۴۷ متحد جنایاتش به کشور ما افغانستان تجاوز نمود. طوری که ما در آن زمان شاهد بودیم، بودند افغانهایی که شروع به موعظه و پایکوبی نمودند. حتا بعد از هفده سال تجاوز با وجود تمام جنایاتی که امپریالیستها به سرمدمداری امریکا در کشور ما مرتکب شده و می شوند، باز هم تصور می کنند که آنها افغانستان را بهشت برین می سازند و جوی های شیر و عسل را از کوه ها و دره های سرزمین ما برای خلق ستمدیده افغان جاری می کنند. حامیان استعمار و اداره مستعمراتی بالاخره باید بدانند آنچه را که آنها در هفده سال تجاوز در افغانستان جاری ساختند، فقط جوی های خون بوده و از زمین و آسمان پرتاب بمب و راکت و درون، طالب و القاعده و داعش.

طوری که همه شاهد اوضاع جهان هستیم امپریالیستها عین ستراتیژی را در کشورهای لیبیا و سوریه ادامه دادند. آنها همچنان عین سرنوشت را برای کشور لبنان در نظر گرفته بودند، مگر کشور لبنان سیزده سال قبل در شروع سال ۲۰۰۵ از طریق بسیج کردن انبوه "حزب الله" و متحدانش از جنایات امپریالیستها نجات پیدا کردند. در همه اقدامات جنایتکارانه و اشنگن که پیامد آن قتل صد ها هزار انسان و رنج و مصیبت و شکنجه میلیونها انسان را در بر داشته است، نخست قدرت های بزرگ اتحادیه اروپا که بریتانیا، فرانسه و آلمان هستند، سهم بوده و هستند. پس در حال حاضر کاملاً هویدا است که شروع جدال بر سر تصاحب قدرت سیاسی و اقتصادی میان امپریالیستهای غربی و روسیه و چین در افغانستان، عراق و سوریه، لیبیا، کشورهای افریقائی، امریکای لاتین خلاصه در تمام جهان آغاز گردیده و

این که تا چه زمانی به کشت و کشتار و چور و چپاول، غارتگری و ویرانی ادامه می دهند، معلوم نیست. طوری که گزارشات رسانه های خبری را از نظر می گذرانیم، دیده می شود که مناقشات و تحریکات دولتهای امپریالیستی به خصوص میان امپریالیسم امریکا و روسیه به اوج خود رسیده است. ترامپ امروز در تویترت خود به روسیه دستور داد تا خود را برای حملات راکتها به سوریه آماده بسازد. اینرا هم می دانیم در صورتی که جنگ میان امپریالیستها آغاز شود، فقط جنگ اتمی و نابودی بشریت است. به گفته همکار پورتال ما آقای قریشی که همیشه در اخیراکثر مضامین خود تذکار می دهند: "دیده شود چه می شود."

پس در اخیر باید گفت: امپریالیستها و نیروهائی که از آنها نمایندگی می کنند و همچنان کسانی که از آنها حمایت و پشتیبانی می کنند خوب می دانند که چه می کنند و چه جنایات و خیانتها را در جهان مرتکب می شوند مگر خلقهای ستمدیده به خصوص خلق افغان باید بدانند که استعمار و اداره مستعمراتی (غنی - عبدالله) و یا هر فرد دیگر که خاین و وطنفرش و نوکر اجنبی باشد، به هیچ صورت نمی خواهند و حاضر نیستند تا افغانستان یک کشور آزاد، آرام و متکی به خود گردد. از این رو در انتظار عملکرد مثبت از جانب این باندهای مزدور ماندن، چیزی به جز دوام رنج و مصیبت مردم و دوام حالت مستعمره کشور ما نیست. در نتیجه اگر می خواهیم آرام، آزاد و سربلند زندگانی نمایم باید بپهراس پای به میدان مبارزه گذاشته، بکوشیم تا سرنوشت خویش را خود قلم زنیم.